

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 Tovább az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ső szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl

999.

Pécs, 1895. október 16.

(* *) Ha elfogadjuk a jövő esztendőt a honfoglalás ezredik évének, úgy most tapossuk e vértáttatva földön a 999-iket. Illó és méltó dolog tehát, hogy megjubiláljuk ezeréves ittlétünket, mikor manapság a tízéves miniszterségeket is a bankettek hosszú sorozatával szokták minél fényesebbé tenni.

A jövő év programja félhivatalos értesítés útján köztudomásúvá lett. Megítélhetjük tehát, hogy az ezredéves ünnepség úgy, amint az tervezve van, méltó zárkóve lesz-e annak az ezeréves történelemnek, melynek lapjait a magyar kar és a magyar ész irta tele vítezi tettekkel, politikai és közművelődési alkotásokkal?

A nagyobb szerű alkotásokból nincs keszen semmi, sőt nem is lesz. Az ipari kiállítás lenne a központ, melyet a tisztán üzleti jelleg leplezésére bevonnak egy kis történelmi mázzal; persze a dolgok elfogulatlan szemlélője rögtön tisztában léssen vele, hogy abból az ünnepi görögtüzből, dús bankettek pohárcsengéséből hiányozni fog a belső tartalom, és hogy az egész nagy hü-hó, amit csinálnak, nem egyéb festett Potemkin-falvaknál.

Mert úgy áll a dolog, hogy ha tovább is így fejlődnek az események, nem is annyira a magyar honfoglalás ténye lesz a millenniumi ünnepségek főtárgya, hanem az a sok vívmány, a melyeket Bánffy Dezső báró kiküzdött még mindig kiskorú nemzete számára a honfoglalás 999-ik esztendejében, hogy az ő hatalmas személye kerüljön a piedesztálra, mely körül az o. é. forintokra ohajtozó trombitások és konculesők nagy csapata lejt majd a dervis-táncot, ekként istenítve a furfangok nagy mesterét, Magyarország legfőbb minden egyebét.

Egészen leplezetlenül folyik ma már a törekvés, hogy ide juttassák az ezredévi ünnepet és csak ez teszi érthetővé a híreszteléseket, a melyekkel utóbb találkozunk, hogy Bánffy Dezső bárónak, a nagy és utólérhetlen államférfiúnak sikerült a

millenniumi ünnepségeken való közreműködésre megnyerni a legmagasabb köröket. Ugy hirdetik a Bánffy báró dicsőségét kiváló előszeretettel és indokaiban nem éppen érthetetlen buzgalommal zengő félhivatalos újságok, hogy „az ezredéves ünnepnek rendkívül nagy epochális jelentősége abban fog kifejezésre jutni, hogy minden fontosabb mozzanatnál jelen lesznek a király és az uralkodó ház összes tagjai.”

Természetesen senki sem kicsinyli ennek a részvételnek jelentőségét, hiszen magától értődik, hogy annak az ünnepélynek, melyet a honfoglalás emlékére rendez a nemzet, különös fényt és nyomatékot kölcsönöz a királynak és az uralkodóház összes tagjainak jelenléte. Köszönet illeti a legelső magyar embert, köszönet illeti a magas ház tagjait, hogy együtt ünnepelnek a nemzettel, mikor az világra szóló ünnepet szentel egy ritka fontosságú történelmi ténynek. Jól van ez így, másképp nem is lehet; de éppen azért sértő a feltevés és jogosulatlan, mintha érdemül volna beszámítható Bánffy Dezső bárónak a magyar királynak az az elhatározása, mely megtörtént volna Bánffy báró nélkül is és megtörtént az ő különös rábeszélése nélkül, önként.

Hangsúlyozni kell ezt éppen a félhivatalosokkal szemben; mert a nemzet úgy ismeri királyát, hogy mikor az ország örömdümpet ül, együtt érez vele és hogy mikor a magyar nemzet államalkotó és államfentartó erejének bizonyosságát mutatja fel a világ előtt immár ezer évet számláló állami életének imponáló történelmi tényében, akkor a felség is kedves kötelességének tartja, hogy kivegye részét a nemzet munkájából, emlékezéséből, dicsőségéből.

Ne magasztaljunk tehát a király megtisztelő és a nemzetet megbecsülő magatartásáért mást, mint magát a felséget és ne írjunk a Bánffy Dezső báró „bokros érdemeinek” lapjára olyan dolgot, melynél a király legsajátabb elhatározásával kell szembe szállanunk, mivel máskülönbem nem is volna meg az egésznek az a valódi nagy ér-

téke, melyet tulajdonitanunk kell annak, hogy a millenniumi ünnepségek minden mozzanatánál előterben legyen a korona a maga fényével.

De különben nem is volna ok, a miért a koronának, Bánffy Dezső báró rábeszélése nélkül félre kellene vonulnia a tervezett ezredéves ünnepetől, mert már is nyilvánvaló, hogy az méltó lesz az alkalomhoz, melyet kevés nemzetnek adatik ünnepelnie. Legalább a mi magát a nemzetet illeti, az megmutatja készülődésével, hogy teljes értékében ismeri a nagy alkalmat és annak kötelességeit, melynek teljesítése elől, bármiként szabadkozók is, a kormányt nem engedi kitérni. Innen van aztán, hogy a közvélemény kényszer nyomása alatt Bánffyk csináltak is valami tessék-lássékat, de hogy nem lesznek készen a nagyobb alkotásokkal, a bizonyos. Tu Pas volu Georges Dandin.

E szerint úgy van a dolog, hogy Bánffy Dezső bárót, az óriási államférfiut kényszer alá helyezi a közvélemény a millennium megtartásának ügyében, hangosan követelvén, hogy az ezredéves Magyarország ünnepi esztendejében méltó módon reprezentálja a nemzetet, melynek első tisztviselője.

Az eddigiek után aztán egészen más kérdés az, vajjon érdemes-e erre a pozícióra? Valóságos heroizmus a közönség részéről, hogy ezt nem vitatja a millenniummal való összefüggésben, hanem megadja az eszközöket még ennek a kormánynak is arra, hogy hatalmat és tiszteletet parancsoló legyen a kiállítás és mindaz, a mivel átlépünk a második évezredbe és remélhetőleg egy szerencsésebb korszakba, a hol a nemzet vezéreitől még mást is követelnek, mint a pusztá kinevezési okmányt és a csillogó diszmagyar öltözetet, a mire elmondható II. Rákócy Ferencsel, a ki ezt irta Vetéssy nevű hívének: „Hja, amice, nos non gestavimus aurum in podice.”

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A himodi nász.

Irta: Bérczy Károly.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Reggeli hat felé lehet az idő. A szemhatár mesze karikáját biborra festi a Napisten pitymaló lángarca.

Az országutszéi papsipka-bozótok, porlepte kékénybokrok ágain, — melyekről az októberi levegő sorvasztó lehellete lehántotta a zöld palástot, — néhány kékbögyű cinkemadár pityeg eleség után, míg el nem röppenti őket a léckerítéses kis pusztai temető mellett lehajló kopár domb tulsó feléről szálldogáló trombitászó méla muzsikája, amivel az álmos postáslegény biztatja a karriol elé fogott soványka szürkéjét.

A himodi udvarház pudvás kapufélfájánál két kölyök agár hallgatja a recsegő rézkürtöt s mikor megpillantják a dombra fölért postakocsit, hirtelen eléje iramodva, ugatva, csaholva kísérik, míg csak meg nem áll a susogó jegenyesor árnyában görnyedő nádfüdeles, cimeres porta előtt, hol egy vén belsőbérés várakozik néma nyugalommal reája.

A posta leadja az uraság számára érkezett pöcsétes paksamétákat s egy ütettaplót kérve a deres-haju cselédétől, ostorhegygyel kényesen megpöcinti a szürkét és tovább indul a veszkényi nyires felé.

A lövei-veszkényi ut közepén áll a himodi kastély. Egyik oldala tizenkét apró vasrácsos kis ablakkal az országútra nézeget. Nádfüdeles tetejét vastagon benötte a mohos dudvagomba. Vályogverettes, esőmosta falába hatszögletű homokkő van illesztve,

melyen ötágu koronából levágott törökfejet tartó kard emelkedik fölfelé. A pajzson sisakrostély nyugszik, e fölé pedig gothikus betűkkel van véve: Fidelitati et Fortitudini. Anno Domini 1476.

A tető bal végén töröképitkezésű, karsu torony ugrik ki, melynek tetejét leboronálta a szél, hogy a golya megrakhassa rá rőzsefészket. Az épület jobb oldalán mered a cifrára faragott két kapufélfá, melynek szárnyait rég megette az idő. Öt-hat lépésnyire a bejáratától, alacsony hajlású tornác vezet a vén épületbe. A nagy udvar közepén a diófák mellett vörösrre füstött galambduc áll; hátul vannak a kocsi-szinek, istállók meg a cselédlakások. Odébb a nyolcszáz holdas szesszió nyújtózkodik.

A tornác-bejáratnál tizenhat agancsu szarvasfej, — régi hajtóvadászatok trófeuma, — pislogat le barátságos, barnás fényű üvegsemeivel. Az ámbitus ablakait sűrűn befutotta a fekete szemű vadszöllő indája. A gerendás tetejű, szobák fehérre vannak meszelve. Egyikben kétajtós, nagy almárijomok, sublatok; másikban hosszú asztal, éték-kredenc, pohárszék; a harmadikban néhány kisebb gömbölyű asztal, a sarokban és a falon pipatartó-tokokkal; a negyedik a vendégszoba, mellette az uraság kancelláriája, aztán egy kicsike kis fehérszobor. E mellett van végül egy pókhálószötte, sűrű keresztvasakkal erős, elsőötített lokalitás ősi fringikkal, buzogányokkal, vértékkel; szanaszét risz-rosz kováspuskák, muskéták, csótáros csöngős löszerszámok, nyergesek.

Ennek a kis dominiumnak nemes Himodi Pálné urasszony a lelke, mindene. Ószhaju, galamblekű asszony, kinek, — mint szokásmondás, — még epéje se volt.

Férjura már régen elszunnyadt az örök életre, hitvesére hagyván nevendék két apró fiát: Pált, meg Istvánt.

A nemzetes asszony derekasan meg is állta a helyét. A jószágot dirigálta, s nevelte a gyerekeket

mindaddig, míg ezek a kollégiumba nem kerültek diákszót tanulni.

Pál urfi nem sokáig koptatta a Mussák hajlékának küszöbét. Hazament gazdálkodni s mikor akkorára nevedett, hogy már embernyi csizmát húzhatott: kivette a diófakomótból az aranyarkantyukat, amikkel boldogemlékü öregapja Mária Terézia királyasszony szépséges szeméinek mulatságára Pozsony városában a híres kanasztáncot járta el s anyja előtt sarkantus kordován csizmája sarkait összeütve, megpöcörítette kis bajszát:

— No anyám, jó lesz e Himodynak?

A nemzetes asszony csipőre tette kezeit, úgy nézegette a nyílt homlokú, sudártestű gyereket. Kicsordult örömben a könnye; nem is tudott többet, csak ennyit mondani:

— Mintha apátok állna előttem . . .

István urfi a kollégiumból Bécsbe került, hol a zsinóros atillát és a vitézkötéses magyarnadrágot ledobva, divatos német plundrát öltött. Megtanult billiárdozni, szeméremre nem sokat adó női perszónákkal kávéházakban muzsika mellett dombórosni s mikor ebbe is beleunt, nagybátyja, mint afféle sokat tanult, országot-világot látott embert, bedugta a vármegyére nótáriusnak.

A jó nemzetes asszony egy reggelen átvéve a bérestől a postapaksamétákat, szokása szerint a fölöstökömmel együtt maga vitte be az ágyban pipálgató kedves fia-urának, tekintetes Himody Pál uramnak, ki végignézve a levelek és gaseták sorát-rendit, szeme egy négyszögletes, módos kopertán akad meg, melyen a Himody-cimer hivalkodott s rája kuszált, urias vonásokkal özvegy Himody Pálné urasszonyság neve vala írva.

A ludtoll pennával írott, aranyporzóval behintett episztolának az vala foglalatja, hogy miután a vármegyei nótárius úr megelégette volna a magányos élet örömeit, okos emberek követésére érde-

* **Számfeletti tanács a kir. kurián.** Az igazságügyminiszterium egyik ügyosztályából veszi budapesti rendes tudósítónk a hirt, hogy a kir. kurián egy számfeletti tanács szervezését tette szükségessé a szokatlanul nagyra szaporodott hátralékok gyors elintézésére.

E számfeletti tanács felállítása jóformán még ez évben meglesz s így a pécsi kir. ítélőtábla bírói karában is várható személyi változás, amennyiben e tanács tagjaivá egy, esetleg tán kettő is a pécsi kir. ítélőtáblai bírák közül lesz kinevezve, illetőleg kir. kuriai pótbíróként a kuriára berendelve.

Hírek.

Pécs, 1895. október hó 16.

— **(A pécsi püspök alapítványa.)** Mint értesülünk Dulánszky Nándor megyés püspök az egyházmegyei alap javára 83 ezer frtos alapítványt tett. Az alapítvány, mint ilyen, külön fog kezelni a káptalan által.

— **(Kinevezések.)** A pécsi ítélőtábla elnöke Steiner Dezső végzett joghallgatót díjas joggyakornokká nevezte ki. Rónaky Jenő pécsi díjtalan adóhivatali gyakornok pedig a szombathelyi pénzügyigazgatóság által a német-újvári adóhivatalhoz díjas adóhivatali gyakornokká neveztetett ki.

— **(Latinnyelv a főreáliskolában.)** Tudvalevő dolog, hogy a f. tanév eleje óta a latin nyelv tanítása szünetelt a pécsi főreáliskolában, amennyiben ezt a nyelvet eddig kezelő tanár Pécsről áthelyeztetett. Hosszas tárgyalás után végre a napokban érkezett le a megállapodást helybenhagyó kultuszminiszeri leirat, mely szerint a 7. és 8. osztályban Buzássy Abel ciszterciendü főgimnáziumi tanár fogja a latinnyelvet előadni; míg az alsóbb osztályokban Paulay főreáliskolai tanár fogja előkészíteni azon növendékeket, kik e tárgyan is akarnak kiképzést nyerni.

— **(A pécsi korcsolyázó egyesületnek)** f. hó 13-ra hirdetett rendes évi közgyűlése a tagok kelli részvétele hiján meg tartható nem lévén, az egyesület tagjai ez uton újlag felhívának, miszerint f. hó 20-án d. e. 11 órakor a pécsi nemzeti kaszinó helyiségeiben megtartandó közgyűlésre megjelenni szíveskedjenek; — e közgyűlés az alapszabályok értelmében a megjelent tagok számára való tekintet nélkül hivatva lesz határozni.

— **(Újabb munkágyülés.)** A pécsi hazafias munkások — kiknek mult hó 29-én tartott gyűlését a nemzetközi szocialista szájhősök eredménye lenné tették — jövő vasárnap, f. hó 20-án ismét szervezkedő gyűlést tartanak a tornacsarnokban. A gyűlés délután 2 órakor kezdődik s tárgya a hazafias munkások szervezkedése lesz — a nemzetközi szocialista agitátorokkal szemben. Előre is kívánatos, hogy a gyűlésre rendőrségünk olyan képviselőkkel rukkoljon ki, a ki előtt az esetleges szocialista kolompások befogják a szájukat és a ki a rendre és csendre kellő erélyvel tudjon felügyelni!

mes példán indulva s engedve szive titkos sugallatának: elhatározá, hogy tűzhelyet épít, melyen a boldog házasság szent lángja lobogna . . .

A nemzetes asszony abbahagyta az olvasást. Okuláréját homlokára tolva, tündött a dolgok állapotján s aztán újból betűzgette, amint következik: „Minek utánna pediglen jegyesem, Beledy Zsuzsánna kisasszony, a vice-comes leánya pópista lenne Beledy uram tudni se akar rólam, a kálomista völgyéről. Tehátlan nem maradt más hátra, mint Zsuzsánnának hazulról csellel való elhozatala s Himodra vitele, hol is a sümegi konventből egy franciskánus barát, ki erre competentiát nyert, mátkám kívánatához képest az ő szentegyházának törvényei szerint összead bennünket. Ezeknek utánna tudatom kedves asszonyanyámmal, hogy ezen írásom vételét követő napon, annak reményében, hogy nem tagadja meg tőlem anyai gráciáját, Zsuzsánnával együtt szeretetének szárnyai alá menekszünk.“

Dictum, factum, deliberatum: második napon, vagyis Szent András havának huszadik napján egy ekhós szekéren megérkezett a szőkevény karaván Himodra.

Zsuzsánna kisasszony bizony bizony pironkodék egy kicsit e kába cselekedetének miatta; de úgy mutató, hogy szerelme sokkalta nagyobb volna, mint sem a szőkés miatt való szégyene.

A nemzetes asszony nem tanusított utállatot avagy megvetést iránta, mert a leányzó minden asszonyi formáságokkal teljesnek, példás erkölcsűnek látszott. Szép volt: ereiben téjjel elegy vére fehérpiros rózsát ábrázolt képére.

De Pál ur előtt nem volt tetszetős öcscsének eme kázusa. Hogyan illenék egy nemes emberhez, kinek elei Mátyás király kezéből kapták a kutyabórt, hogyan is illenék egy Himodryhoz hogy mátkáját a szülei hajlékból erőnek erejével lopja el?! . . . Azt

— **(Iskolakötelesek beiratása.)** Mint értesülünk, népiskoláinkban még mindig igen sok tanköteles gyermeket nem irattak be szüleik. Csupán az apácák iskolájából még vagy 150 tanköteles hiányzik. A rendőrkapitányság most kéri be az egyes iskolák kimutatásait a be nem iratott tankötelesekről. s mindegyik szüleit intéssel fogja megkeresni, hogy tanköteles gyermekeik a legrövidebb idő alatt beírassák, mert ellenkező esetben szigorúan meg fognak bírságotlatni.

— **(Nem kell az ingyen művelődés sem.)** A pécsi ipartestület tavaly az iparossegédek részére teli rajztanfolyamot rendezett, melyen az iparossegédek ingyen nyertek oktatást a szakmájukba vágó rajzolás módjából. Volt is a tanfolyamnak 20 hallgatója, a min felbuzdulva az áldozatkész ipartestületi elöljáróság, az idei télre is meghirdette az ingyenes rajztanfolyamot. De, s ez szomorú tény, most összeviszva 6, mondhat hallgató jelentkezett az összes Pécs városában levő iparossegédek közül. S minthogy 6 hallgató számára hiabavaló áldozat volna a tanfolyamot megtartani, azt, hacsak újabb tömeges jelentkezések nem történnek, nem is tartják meg. Mindenesetre kívánatos volna, ha az iparosmesterek felvilágosítanak segédeküket a tanfolyam hasznáról s buzdítanak őket, hogy ne dobják el maguktól az alkalmat, mikor művelődhetnek, még pedig — ingyen.

— **(Hol a vádlott?)** A pécsi kir. törvényszék büntető tanácsa mára tüzte ki közokirathamissal vádolt Mádi József bűnyűjében a végtárgyalást, de vádlott ismeretlen helyen lévén, arra megidézhető nem volt. A kir. törvényszék tehát most megkeresi a kir. ügyészséget vádlott személyleírásának megküldése végett, hogy a vádlott köröztetését elrendelje.

— **(Elhalasztott végtárgyalás.)** A pécsi kir. törvényszék büntető osztályánál ma lett volna Kutor Julecsa ellen lopás vétsége miatt a végtárgyalás. Azonban újabb tanúk megidézése végett a végtárgyalás el lett halasztva.

— **(Polgári házasság.)** A szederkényi anyakönyvvezető hirdetői táblájára — mint levelezőnk írja — egy fiatal monyoródi sokak-pár került. Név szerint: Horváth Márk és Marci Erzsébet.

— **(Halálozás.)** Rupp Györgyné szül. Hebenstreit Mária f. hó 15-én 65 éves korában elhunyt. Temetése holnap (csütörtökön) délután 4 órakor lesz az Anna-utca 2. számú gyászszobából a budai külvárosi közsirkertbe. Lelkiúdvéért az engesztelő szentmisé-áldozat pedig f. hó 18-án d. e. 9 órakor lesz a belvárosi plébánia templomban.

— **(Mikor a bíró mulat.)** A mislenyi csendőrös f. hó 14-re forduló éjjel fél egykor nyitva találta Sonnerschein Adolf korcsmáját Mislenyben. A záróra rég elteltvén s a korcsmából még most is duhaj nóta és tivornyázás hangjai verődtek ki, a csendőrök benéztek a korcsmába s ott találták Borbás József községi bíró többek társaságában mulatni. A csendőrös, természetesen, szigorúan felhívta a korcsmároszt üzlete rögtöni becsukására, a bíró pedig ezen annyira felindult, hogy mérget kint az utcán mulató cimboráin akarván kitölteni, azok vele összevesztek

meg pláne rozsz néven vette, hogy a himodi portát szégyenitette meg István a lopott portékával!

— **Öcsém, te ismered a Tripartitum Verbőczy anumot, — monda — tudod, hogy a lopás még fehérszökötetés formában is crimen, amelynek jog szerint való retorsiójától még armális se menti meg az emberfiát.**

— **Nem álltom ellenkezőjét — felelé István ur — de mikor az események folyamán para csolta tennem azt, amit tettem. Zsuzsánna női becsületének megőrzéséről van szó, melyet az én hűségemre bízott. . . . Ha Beledy uram, ki erről mit se sejt, elengedné a tömjénfüstöt meg a szentelt vizet. — szabad uton tehetném mátkám hites feleségemé. De így . . .**

— **Talán tán okos szóval, bölcs értelemmel tudtára adhattad volna vice-comes urunknak a dolgot mikéntjét?**

— **Inkább éhes oroslának vermébe dobhatnám testemet!**

— **No hát akkor mást mondok. Tolvajnak orgazdája, míg kutya a földön jár, — soh'se lesz a mi portánk! Én visszaviszem urapjához a leányasszonyt még ma. Elmondom neki az elmondani valókat: ha hajlik, ugyis jó. Ha makacsodik: lölke rajta!**

— **Bátyám, — felelé István méregre válva, — a nyárm szült téged is a világra. Nem akarom enyvéremmel kardomat pirosítani, ha fogadatlan prókátorként elrontanád tervem sikerültét . . .**

Harmadnap keltére megérkezék a jámbor franciskánus barát a himodi udvarházba, hogy az Ur igaz törvénye szerint összekopulálna a szerelmes párokat.

Sokáig köllött a tornác ajtón dörömbölni, míg egy férficseléd került elibe, ki alamiznakollektort sejtven a jó páterban, így fogadta:

s alapos folytonossági hiányokat támasztottak a fején, valamint ő és még két segítő társa a támadókat szinte ellátták kisebb-nagyobb sebekkel. A csendőrös ma nyújtotta be jelentését a pécsi főszolgabírói hivatalhoz az esetről, Sonnerschein korcsmároszt a záróra túllépése, Borbás bíró pedig hivatalos mulasztás miatt jelentve fel, mert ő neki első kötelessége a zárórák megtartásának szigorú ellenőrzése. Hja, de úgy van az, ha a bíró mulat!

— **(Rá akart ijeszteni.)** Csinos leányzó volt Gyöngyösön Stanics Róza. Nem csoda hát, ha meg akadt a szeme rajta Pável Vazulnak, egy egészszelkes gazdaembernek, a ki özvegy letére bátran nézhett a szép leányra. Csakhogy Stanics Róza szegény volt s nem tartotta magához illő feleségnek Pável uram, hanem gondolt egyet s odavette a házhoz szolgálónak. S mivel az ördög nem alszik, Pável uram így is célt ért és magáénak mondhatta a szép leány szerelmét. Csakhogy nagy ígéret árán: úgy, hogy azt ígérte neki, hogy elveszi most szüretkor feleségül. Ember teszen fogadást, eb a ki megállja: tartotta azonban Pável Vazul s sehogysem akaródzott neki az ígéret beváltása. Tegnapelőtt aztán, a mint a tanyáról hazament, ott találta a szép Stanics Rózát betegen, iszonyu kínokról panaszkozva. Egy üres pohár állt előtte egy széken s abban valami maradték, sárgakék ital. Pável uram rögtön orvost hivatott, s az orvos konstatalta, hogy a leány gyufaoldatot ivott. Meglehető kis mértékben azonban úgy, hogy pár napi ápolás után fel fog gyógyulni. S mikor az öngyilkosjelölt leányt kihallgatták, elmondta a baját, s azt is, hogy vigyázott a méregre, nehogy halálba kergesse, mert csak rá akart ijeszteni Pável uramra. Hogy az ijesztéssel elérje e azonban a célját, azt csak Pável Vazul tudja!

— **(A baranyamegyei hadastyán betegsegélyző egyesület fiókja.)** A megyei hadastyán betegsegélyző-egyesület Pécsváradon főkegyeletet alapított, melynek tisztikarát tegnap a következőkép alakították meg: I. alelnök lett Latinesics József, II. alelnök Kohlep Ferencz pénztáros Leichner Henrik, számvívó Mundbrod János, ellenőrök Mayer Antal és Bayer József; választmányi tagok lettek: Huber Antal, Jung György, Hering Fejenes és Kohlmann József; pöttagok: Wolz Antal és Lutz János. Egyleti orvosnak dr. Náray Pált választották meg. A főkegyelet tagjai már eddig is igen szép számban, 25-en vannak.

— **(Világgá ment.)** Sehogy se volt a szolgalmi helyével megelégedve Kéllér Róza, bonyhádi születésű cesléd, ki itt szolgált Pécsset egy polgárháznál. Nem volt megelégedve, mert a gazdaasszonya kardos asszony volt s különösen azt nem engedte meg neki, hogy az ő konyháján egy bizonyos bakagyereknek is főzzön kosztot. Kéllér Rózát ez szerfelett bántotta, s a mikor a bakagyerek is hűtlen lett hozzá, ma éjjel megszökött a helyéről. Egy kis papirosra csak ennyit írt:

— Ne keressenek. Világgá megyek.

A rendőrség azonban nem hiszi el róla, hogy világgá ment volna, hanem csak valami közeli vidékre rándult ki. S ezért körözik is.

— **A nemzetes urak még alusznak, tessék talán később idefordulni.**

— **Ne járjon a pampulád fiam, hanem inkább siess egy pár csöpp égett bor után. A tekintetes notárius uramnak pedig add hirül statim, hogy pater Pafnucius van itt. Hanem perge piger paraplé, mert hóllyagot tiprok a bokádon . . .**

A lakáj ilyen virtuosos parancsolatnak dehogy állhatott volna ellene. Egy két minutum alatt ott állott a tisztelendő atyaság előtt a sok évről való égett bor, meg a hajnalban sült foszlásos fehér kalács.

A páter alig, hogy ad maiorem Luculli gloriam kielégítette appetitusát, megjelent Himody István és meginválta a fegyverszobában végbemenendő esketési ceremóniára.

Feltűnt mindeneknek, hogy Pál ur nem mutatkozott sehol . . .

Alig, hogy elvégezték a szertartást, az ország-uton nagy sebességgel előresiető porhegyből szabályak csörgése, patkók dobogása és hangos káromlás larmája hallatszott be a jegények mellől a kuriába.

Csakhamar megismerték Beledy vicispán ur rezes, dörgő szavát, amint a perszekutorok hadnagyrak osztja parancsait: fognak körül a himodi portát. Ő maga pediglen a tornác ajtaját csizmasarkával berugva imigy köszöntött a hajlékba:

— Eleven áll-orca, rabló, állj ki szégyenkőre, világ hallatára hadd vonlak kérdőre!

De az eleven állorcának sokalta több esze vala, semhogy szerelmes hites gömbölyű karjaiból kibontakozva, vicispán urammal crimális pertractatióba elegydnék . . .

Végre is az executio, — melyet Himody Pál hozott öcsese nyakára azon hitben, hogy a pópista barát hókus-pókuszából arra, mint kálomista emberre se jó se rossz nem káromolhatik, — rátörte az ajtót

— **(Családi perpatvar.)** Róth Dávid és neje nagyharsányi lakosok örökös haragban éltek elhalt leányok férjével Szakos Ferenczel. Történt a múlt év szeptember 8-án, hogy a házaspár kiment a szőlőbe. Szomszédos volt a szőlőjükkel épen a vejük, Szakos Ferenc szőleje, a ki véletlenül szinte kint volt a szőlőben. A mint meglátta az apósát, meg anyósát, felfort benne a régi gyűlölet és egy barackta törzsének esve a kezében levő nagy gyűlöletessel késsel, annak kergét össze-vissza metélte, így kiáltva át Róthéknek:

— Igy jártok ti is!

A szót tett követte. S a mint Szakost a házaspár közeledni látta, a férj egy kezébe eső vasvillát kapott fel. A felbőszült nő azonban a villát elkapta s így az ellenfelek birokra mentek. S mert az anyós is a vőmramra támadt, hát az megszurta a karján s azzal megfutamodott. A férj azonban nejét megbosszulandó, utána ment a vasvillával s alaposan eltángálta, úgy, hogy vagy 17 folytonossági hiányt okozott becses testi mivoltában. Ügyükben ma ült törvényt a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya s Róth Dávidra 3 havi Szakos Ferencre 1 havi fogságot szabott. Az elítelt vádlottak megnyugodtak, de a kir. ügyész felebeztet s így meglehet, hogy még rosszabb vége is lesz a családi perpatvarnak.

— **(Zavar a m.-kéméndi tejszövetkezetnél.)** Azok a nagy várakozások, melyeket a mária-kéméndiek az ott létesített tejszövetkezethez tüztek, csak részben teljesültek. Mint lapunkat értesítik, a mária-kéméndiek a házi kezeléssel fel fognak hagyni s a tejcsarnokot a beruházásokkal, gépekkel stb. bérbe fogják adni. Ennek az elhatározásnak okául azt hozzák fel, hogy a bérleti viszony több hasznót hozzon, mint a házi kezelés. Tekintve a beruházások felszerelésére fordított összeget s azon körülményt, hogy a szövetkezet kötelékén kívül álló községek tejeslegesen készpénzfizetés mellett elfogadtattak, holott ezeknek a beruházások törlesztésére levonva semmi sem lett, az utolsó elszámolásnál 400 forint deficitet konstataáltak. Legalább a szövetkezet ezt a két okot hozza fel a deficit okául. Mi nem annyira ebben a körülményben, mint inkább az ügymenet szakszerűtlen kezelésében találjuk a baj okát. Ily fontos gazdasági tényezőnél nem játszhatik szerepet a szűkmarkuság. Azert minden ilyenmü intézmény létesítésénél jó lesz eleve gondoskodni alkalmas kezelő személyzetről, mely felelősségre vonható legyen. De minthogy a kéméndiekben nem nagy a bizalom az ősi erényben, lemondanak inkább a biztos haszonról s a kényelmes, de kevesebb jövedelmet hajtó bérleti rendszerre lépnek.

— **(Csókatermészetű szabólegény.)** Nagybicsérd lakosait furfangos módon csapta be Steiermann Ignác, cecei (fehértmegyei) születésű szabólegény. Ugy adta ki magát, hogy ő a faluban telepszik le s ott szabóműhelyt nyit s igen olcsóért toldoz földöz mindenfélét. Sorba is járta a lakosokat, hogy munkát szerezzen, javítani valóval is megelégedett, nem áhítván mindjárt új ruha varrására. Így aztan összeszedett egy délelőtt Szeret Albert koresmarostól egy jó báránybőr bekecset, Bank József

az immáron összeadott párra és Pál ur rámutatván a megszeppent aszonyállatra imígyen szól:

— Itt a corpus delicti, ezt elviheti Beledy uram, mert a kelmed portékája. Ha pedig Istvánnal volna egy és más baja: ott vannak a statumok, melyek szerint nemes embert törvénybe citálni lehetne!

Beledy uram midőn hozzálépett volna leányához, ennek nyakán egy kerekecske, kékespiros foltocskát — tüzes csóknak harmatját — pillanta meg. Egyszerre megcsillapodik haragja:

— A portékához immár közöm nincsen; mert rá vagyon süte Himody István manupropriája. Ami pedig a lopási kázust illeti, majd elvégzi a zöldposztós asztalnál a vármegyei törvényszék...

Mivel pedig nemes ember nemes embert egyné hány kupa bor és falat kenyér nélkül el nem eresztet het dominiumából: szakácsnak és kuktáknak ki lön adva a parancsolat: állnának helyt magokér!

Beledy uram a lakozás közepette fölcapta fejebujára báronytarajos kalpagját és mindeneknek bámulására az öreg nemzetes asszonynyal andalgot táncolt.

Hajnalkor — mikorra a gyertyák már tövig égtek — bucsut vett alispán uram Himodról, mikor is ezeket mondá sugva a nemzetes asszonynak:

— Muszáj volt így rátörni kedves István öcsémuramra, nehogy azt gondolná valaki: én be széltem rá öt a lopásra. Amit hogy soha meg ne bánjon: enszivemből kívánom!

Bizony-bizony régente is nagy kóklerok voltak a lányos apák, kik szintugy tudtak a politikához, akárcsak a — **malak**.

zseftől két nadrágot, Saska Józseftől egy feöltöt, meg egy mellényt, Kokas Juliánától pedig 2 kis lajbit, s ezekkel aztán délután elinalt a faluból. Turpisságát azonban a becsapottak ideje korán észrevették és Jobbágy József, meg Jónás Antal nagybicsérdi lakosok utána eredtek s szerencsésen el is fogták, a lopott ruhákkal egyetemben, melyek értéke 12—13 frtot tesz ki. Szerencsére, hogy a nagybicsérdiek nem ismerik a — lynchelést, mert bizony be tört fejjel került volna ki a haragos nép kezei közül a csókatermészetű szabólegény. A meglynchelés helyett azonban egyenest a csendörök kezébe adták, a kik aztán ma a pécsi kir. ügyészséghez kísérték be.

— **(Panaszosból vádlott.)** Nyaka István szentlőrinci pusztai lakosnak a kis leánya a múlt év aug. 10 en vigyázatlanságból beesett egy hid alá s ott eltörte a lábát. Az apja, a helyett, hogy a szentlőrinci orvoshoz vitte volna, elvitte a nagypeterdi kuruzslóhoz, Kakas Jánoshoz. Ez bekötözte a lányka lábát s aztán rá következő két nap újra orvosolta, de többet felé se nézett. A sérült láb egészen megdagadt, a helyett, hogy gyógyult volna s az apa mikor elvitte a kinok közt gyötrődő lányt szentlőrincre, az orvos üszkösödést konstataált s ráparancsolt Nyaka Istvánra, hogy hozza be a lányt a pécsi köz kórházba. Az apa azonban, mivel az egyik lova vemhes volt s félt, hogy utközben fog megelleni, csak másnap hozta be lányát, a kinek aztán a lábát amputálni kellett. Nyaka István erre feljelentette Kakas Jánost súlyos testi sértés miatt. Az ügyben ma ült törvényt a pécsi kir. törvényszék büntető tanácsa, azonban az a váratlan fordulat állt be, hogy a panaszból is vádlott lett. Mert dr. Nagy Géza kir. ügyész Nyaka István is vád alá kérte venni, a miért az orvos parancsa ellenére csak másnap hozta be a beteg leányt a kórházba s így bűnrészessé lett ő is a súlyos testi sértésben. A törvényszék az ügyészi indítványt elfogadva, Nyaka István vád alá helyezte, de a panaszból lett vádlott megapállította a vád alá helyező végzést a kir. táblához. Ennek döntéséig tehát a végtárgyalás elhalasztatott.

A ceglédi faiskola.

Mint ki a gazdasági tanügyet, leginkább a kertészeti tárgyak tanításával 15 évig szolgáltam és gyakorlati terén több mint 25 évig működtem, minden olyan mozzanat iránt, mely hazánk kertészetének emelését látszik szolgálani, meleg érdeklődéssel viseltetem s benső örömet érek, ha látom, hogy egy, vagy más dolog előnyös tényezőjeül hat kertészetünk, főleg pedig gyümölcsstermelésünk tökéletesítésére és általánosítására.

De nem várom a gyümölcsstermelés tökéletesítését a kormány vagy testületek intézkedéseiből, vagy a hosszas vajadások után elvégre még is meglett újabb mezőrendőri törvényeknek erre vonatkozó rendeleteitől, mert hogy a mezőrendőrségi törvénynek mikor lesz meg a megfelelő eredménye, hogy intencióját megvalósítsa, azt nem csak én nem tudom, de azt hiszem, hogy az erre nézve kompetensebb tényezők sem tudják, talántán a közigazgatási reformok életbeléptetése után. A mi a kormánynak e tekintetben való intézkedéseit illeti, tagadhatatlan, hogy közegei e terén az újabb időben jóval többet tesznek, mint a hetvenes években és a nyolcvanas évek elején, bár gyakorlati eredményüket tekintve, most sem olyan sikerrel, mint a minőt a rendelkezésük alatt álló szellemi és anyagi tőkének mozgósíthatásától várni lehetne.

Legtöbbnyire csak megkötött kézzel dolgoznak s működésük gyakorlati tekintetben inkább muló hatású, ezért a nemzetgazdaságunkra annyira fontos gyümölcsstermelésnek realisabb alapon való emelkedését inkább egyes magánvállalkozók buzgóságától és életrevalóságától vártam és várom is. Ha egy egy vidéken a kertészetnek igaz apostola támad, ki nemcsak elméletileg és szóval, de tettel is, a gyakorlatban utat tud mutatni, a példának követője akad s az ügy fellendül.

Ma már legtöbb helyén az országnak úgy közép, mint kisbirtokosaink is tisztában vannak a gyümölcsstermelés jövedelmezőségével és állítják, hogy a mezőgazdasági termények árának folytonos stagnálásában a gazdálkodás mellékágait s így a gyümölcsstermelést is ki kell használni. Nem is nagyon szükséges ma már különösen érvelni e dolog mellett, nem vagyunk már ott, a hol évtizedekkel ezelőtt, mikor nem csak a gentry, de a kisbirtokos is bizonyos kicsinykedésnek tartotta a kertészettel való foglalkozást. Most szükségünk volna több, jól kezelt faiskolára, honnan a közönség biztos fajú és jó minőségű csemetéket kapjon. Sok miséria van e tekintetben. Egész névsorát tudnám felsorolni azoknak, kik pusztuló félben lévő szőlő területüknek gyümölcsfával való beültetését csak azért hagyták el az idén is, mert nem kaptak megfelelő ültetni való fát. Magam is, midőn ez idén egy kissé megkésve ugyan, de még egészen a fa-

ültetési időben, mintegy három holdnyi területű régi szőlőshöz jutva ültetni akartam, alig tudtam csak félig meddig megfelelő fához is jutni, pedig személyesen, mondhatni faiskolából-faiskolába utastam, nem akarva bizonytalan fajtákat használni. Nagy részben le kellett mondanom ültetési szándékomról. Az ily hiányokat fedezni volna nagyrésben hivatása a községi faiskoláknak, csak hogy sok helyütt nincs faiskola s a hol van is vagy éppen nem szolgál rendeltetésének, vagy ha ritkaság gyanánt nevelnek is benne fát, nem értenek a csemeték értékesítéséhez. Az már megszokott dolog, hogy közintézményeink vezetőinél különösen üzleti tekintetben, nem keresnek életrevalóságot, a mi a privat vállalatnál főtulajdonság. Ezért is várok mindig többet magán természetű faiskolától, mint közintézményektől, legyen az községi, vagy éppen országos faiskola, a minő többek között földműves iskoláink és gazdasági tanintézményeink faiskolái.

Magán faiskolák dolgában az ország szegénynek mondható, s mennyiben tulajdonképpen csak két olyan nagyobb szabású faiskolánk van, mely nem csak fajaiknak hitelessége, a fák megfelelő jó nevelése tekintetében megállja a helyét, de a mely egyuttal nagy mennyiségű csemetét produkál és bocsát egyenkint a nagyközönség rendelkezésére. Így például Cegléden az Ungváry László féle faiskola újabb időben szinte óriási mennyiségű csemetét produkál.

Midőn azelőtt 7—8 évvel első árjegyzékét látam ez iskolának, örömmel fogadtam mert reméltem, hogy ambóciózus és tetterős vezetője alatt gyümölcsstermelésünk szépen fog fejlődni. Reményem nem esalt, 3—4 év mulva csakugyan meglepett nem csak árjegyzékében kimutatott készlete, de az is, hogy a mint az ország igen különböző vidéken megfordultam, az ő fáival s faiskolájának emlegetésével itt is ott is gyakran találkoztam. De faiskoláját meg is látogattam s ez várakozásomnak nem csak megfelelt, de több tekintetben fel is multa a benne található pedáns renddel és a fák meglepő sokaságával. Akkor már 9 holdnyi területen produkálta a gyümölcsfákat a nélkül, hogy minden talpalattnyi földnek legszigorubb kihasználásával legkevésbé is hátrálta volna a fák egészséges fejlődését. Már akkor feltűnt, hogy a talajnak különösen gondos megmunkálásával fősulyt vetett a gyökérzet fejlődésére arra törekedvén, hogy ha esetleg a nagyobb mértékű kereset folytán nem adhatna erős vastag fát, adhasson mindenkor olyat melynek fogamzása és jó növése biztosítva van.

(Vége következik.)

Videki hátralekosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

Másodszor. Tegnap este másodszor ment a Goldstein Számi Nem akarunk ugyan proféták lenni, de a derék, bolondos Száminak nem jóslunk épen hosszú életet színházunkban; tegnap is bizony földszinti és karzati publikum volt csak, de az aztán bőven, hanem a páholyok közül alig tejt meg egy-kettő. Ha valaki pedig végighallgatja a „Goldstein Számi“-t egyszer csömörülésig neveti magát s másodszor bizony — ovakodik tőle. Az előadás különben ma is igen jól ment. A vasárnapi premiére szereplői mind megmaradtak a sikerben most is; Polgár, Dezséry, R. Balogh Etel, Kézdí Juliska, Balla és Follinus z megérdemelték a jókedvű közönség tapsait. (→)

TÁVIRATOK.

— **Váltóhamisító jogász.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy orosházi földbirtokos jogász fia apja nevére 25.000 ft erejéig váltókat hamisított. Az apja teljelentette.

— **Gyanúsított képviselő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párizsból jelentik, hogy az üveggyáros elleni merénylet ügyében Jaurek képviselőt le fogják tartóztatni.

— **A kalocsai érsek betegsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Császká György érsek nagyfoku influenciájához tüdőgyulladás is járult. Az aggodalom nagy.

— **Zágrábi dolgok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zágrábban Frank tartománygyűlési képviselő fiát, a magyar zászló meggyalázóját, az éjjel elverték alaposan. Most odahaza ápolják. Ezt megtorlandó, 23 horvát diak az egyetemi zászló alatt kivonult a Jellasich-térre, a hol egy régi magyar zászlót elégettek. A por-

ladozó zászlót gyalázatos, vissza nem adható kifejezések közt kivont karddal ütötték-verték. A jelenetet a rendőrség nem akarta tudomásul venni. — Ő felsége a mai nap folyamán meglátogatta a község tanácsot, a mely teljes számmal egybegyült. Mosinszky polgármester beszéd kíséretében két arany emlékrmet nyújtott át, a mit a király megköszönt, — „elteszi — ugymond — emlékei közé.” Innét a zsinagógába ment, hol Jakobi főrabbi horvátul üdvözölte és áldást adott rája. Ezután a törvényszéki palotát és az akadémiát látogatta meg.

— **Az osztálysorsjáték huzásai.**
(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata) Ma reggel vette kezdetét a bizottság jelenlétében az osztálysorsjáték huzása. Dél előtt folyamán mintegy ezer számot huztak ki leginkább 80 korona nyere-ménnyel. A legnagyobb nyere-mény esett az 54960 számra, mely 4000 koronát nyert. A 99442. számra 2000 korona nyere-mény esett.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó

Árverési hirdetmény.

Hosszu-Hetény község

vendégfogadója

mellék - épületeivel f. 1895. évi október 27-én reggel 9 órakor, nyilvános árverés útján, a község házában, 3 évre bérbe adatik. A feltételek a körjegyzői irodában megtekinthetők.

H. Hetény 1895. október hó 15-én.

Beierlein János

Bagó János

körjegyző.

bíró.

854. szám.

1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 11561/11562. számú végzése által Wuzel és tsa, vmint Hahn Gyula végrehajtatók javára, Hochrein József és fiai ellen 202 frt 17 kr. tőke, ennek 1895. év április hó 30. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 58 frt 38 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felül foglalt és 922 frtra becsült papírneműből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a 15642. sz. kiküldés rendjei végzés folytán a helyszínen, vagyis **Pécsett, Jókai-község** leendő eszközésére **1895-ik év október hó 19-ik napjának délután 2 órája** határ időül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárton alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsett, 1895. évi október hó 4. napján

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó.

Magyar kir. szabadalmazott udvari szállító.

Nincs föbbé fatapló!!!

Helyettesít minden színt

EXSICCATOR

Brosürök ingyen.

Wien. IV. Hauptstrasse Nr. 36.

10.000 bizonyítvány mindenki által betekinthező

Őszibarackfa-csemeték nagymérvbeni eladása.

Eladásra szánt készlet: 103 legkitűnőbb fajban mintegy 80,000 drb. Csemeték árai: az 1—2 éves gazdag gyökerű, életerős csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 40 krajczárig.

Nagybani árai.	100 drb. 40 kros csemete 1 vagy 100 fajban	38 frt.	100-an ként.
250 " 40 " " " 1 " 100 " 36 " "	500 " 40 " " " 1 " 100 " 34 " "	1000 " 40 " " " 1 " 100 " 32 " "	5000 " 40 " " " 1 " 100 " 30 " "

Igen nagy készlet van a következő fajokból: (melyekben a kitűnőbbnél kitűnőbb korai amerikai fajok nagyrészt bent foglaltnak) Amsden, Beatrix, Egresi féle duránczi, Grosse Mignonne hative, Grosse Mignonne tardive, Gyümölcskertek királynője, Honeywell, Korai Sándor, I. Lipót, Lord Palmerston, (egyenlő a Saint Joséval), Matelka díjazottja, Mezőkomáromi duránczi, Olga királynő, Precoce de Canada, River's korai, Rothe may de Brig, Szép őrnő, Szögi duránczija, Valparaiso, Vénus emléje, Vezerte-féle korai duránczi, Waterloo, Wilder, Würtenberg király stb. stb.

Tessék árjegyzéket kérni!

Siptár Lajos

a kölcsön segélyező-egylet pénztárnokának
amerikai szőlőtelepén Pécsett

1895. őszén a következő tökéletesen beérett, az alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

amerikai vesszők
kerülnek eladásra.

Gyökeres vesszők:

válogatott, nagyrészt ojtásra is alkalmas kitűnően meggyökeresedett és szép hajtásokkal:

60.000 drb	Rupestris Monticola	ezrenkint 65.— frt
12.000 "	Rupestris Metallica	65.— frt
55.000 "	Solonis	40.— frt
25.000 "	Rupestris selecta (válogatott faj) nagylevelűek	25.— frt
30.000 "	Riparia selecta (válogatott faj) 75% portalis	29.— frt

Sima vesszők 45—50 cm. hosszúak:
60% ojtásra is alkalmas

250.000 drb	Rupestris monticola	40.— frt
25.000 "	Rupestris metallica	40.— frt

250.000 drb	Solonis	ezrenkint 25.— frt
50.000 "	Rupestris selecta (válogatott faj) nagylevelűek	12.— frt
40.000 "	Riparia selecta (válogatott faj) 7% portalis	10.— frt

Ojtványok:

15.000 drb	gyökeres fás ojtás kitűnően összeforvva rupestris valamint solonis alanyokra nemesített asztali és legjobb borfajok	száz darab 20.— frt
25.000 drb	ojtványokról levágott legfinomabb asztali és borfajú 50 cm. hosszú hazai vesszők	ezer darab 3.— frt

A megrendelések sorban vétetnek elő s míg a készlet tart, teljes mennyiségben szolgáltatnak ki, de

A megrendelésnél 50% előleg küldendő be, s a vételár az átvétel alkalmával egyenlítő ki Tavasz szállításnál ezrenkint 2 frt teletelési költség is fizetendő.

Vidékre csomagolás és szállítási díj önköltségen számítatik.

És végül a mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezességet vállalok, bátor vagyok a t. rendelők figyelmét az alábbi bizonyítványra felhívni:

M. kir. szőlészeti és borászati felügyelő Pécsett.

344/1895. szám.

Bizonyítvány.

Mely szerint bizonyítottatik, hogy Siptár Lajos pécsi lakos szőlőbirtokos amerikai szőlővessző-termelő-telepe magas, száraz és köves hegyen telepsznek, miért is a róluk lekerülő amerikai vesszők nem túlvastagok, de annál fásabbak, vékony belűek, sűrű izületűek s tökéletesen megérik, s így könnyen és biztosan gyökeresednek. — Továbbá bizonyítottatik, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonis, Rupestris Monticola, Rupestris Metallica stb. teljes fajtisztán vannak telepítve.

Pécsett, 1895. augusztus hó 15-én.

Gábor József s. k.

kir. szőlészeti felügyelő. (Alajos-utca.)